

**cikkek, tanulmányok
forrásközlés
diszkográfia
hírek
képtár
kiadványaink
archívum**

Jazz Oktatási és Kutatási

Alapítvány (JOKA)

1034 Budapest

Szomolnok utca 5.

Főszerkesztő:

Simon Géza Gábor

06-30/736-3358

info@pannonjazz.hu

mérleg és közhasznúsági jelentés:

[2011_merleg_khjel.pdf](#)

[2012_merleg_khjel.pdf](#)

1990-11-22 • Király Ernő

A FEKETE ZONGORA. SZABADOS GYÖRGY zenei estje az M stúdióban

Nagy érdeklődéssel, kíváncsisággal mentem Szabados György kiváló budapesti dzsessz-zeneszerző, zongoraművész hangversenyére, amelyet a Vajdasági Zenei Ifjúság szervezett november 17-én szombaton este az M-stúdióban. Néhány évvel ezelőt már hallgattam játékát, amely akkor igen elragadó. Szabados stílusa párját ritkítja s mondanivalójának skálája széles. Művei újabbban a magyar népzenevel ötvöztött dzsesszalkotások. Ez alkalommal hangszerével - közel másfél órán át - szinte párbeszédet folytatott, viaskodott, majd egybeforrt vele, s ennek eredményeként egy csodálatos hangorgia keletkezett. A játék első fejezetében a zongora húrozata apró tárgyakkal, bigékkal, flastromokkal volt tompítva preparálva, ami által sejtelmes, éteri zene csendült fel Szabados ujjai nyomán.

A művész mintha azt súgosta volna a zongorának: látod, mit tettem veled, hogy kedvemre társalogjunk. S ez után az éterikus "dialógus" után, a halk, finom neszekkel járó "cérnaszedés", a preparáció eltávolítás következett. A zongora felszabadított húrozata egyszerre orkánként zengett briliáns futamokkal, trillákkal díszítve, amely egy újabb párbeszédre ösztönözte partnerét, felkínálva annak minden dinamikai és technikai lehetőségeit. Ez olyannyira fokozódott, hogy a művész került "preparált" állapotba, ízig-vérig megmozgatta annak minden porcikáját, s a lelkéig hatolt, olyannyira, hogy még szólásra is bírta. A hangok forgatagával egyidőben nyűszítő, fájó, mélyen hörgő szavak, szófoszlányok kavaroztak, amely egy világfájdalmi megnyilatkozásnak, megrázó tükörképét sejtette, s egyben egyensúlyba hozta az előadott zene úgymond A B A formáját. A világot járó San Sebastiani Nemzetközi Dzsesszverseny nagydíjas művésze, Szabados György, ezúttal is felejthetetlen élményben részesítette a közönséget, s a meleg tapsot ráadásokkal viszonozta. A hangversenyről hazafelé ballagva, Ady Endre *A fekete zongora* című versét motyogtam magamban:

Bolond hangszer; sír, nyerít és bűg.

Fusson, akinek nincs bora,

Ez a fekete zongora.

Magyar Szó, 1990. november 22; *Jazz Studium*, No. 17. (1990)

OK